

[Birthe Wetlesen.]

Jeg skal til slut udtale mit partis glæde og tilfredshed med den højtærede socialministers tilsagn om en ny og selvstændig lov om invalidepensionisternes særlige problemer. Vi afventer med interesse resultatet. Loven kan ikke komme hurtigt nok. Der er, som også den højtærede minister er opmærksom på, afgørende forskelle på invalidepensionister og alderspensionister. De sidste har haft lejlighed til et virksomt liv med dertil hørende indtægt og har kunnet forudse og forberede deres pensionering. De første, invalidepensionisterne, må i en kortere eller længere periode, måske hele deres liv, leve som pensionister, i mange tilfælde uden ringeste mulighed for selv at kunne influere på deres kår. Hvad er mere rimeligt, end at vi giver disse mennesker de bedst mulige økonomiske betingelser? Som det fremgår af, hvad jeg i øvrigt har sagt, mener vi, at loven på flere punkter er blevet forbedret, og vi kan stemme for den.

Med hensyn til § 12 i lovforslaget, som vi er meget betænkelige ved, har vi det håb, at paragraffen vil blive slettet, når loven kommer til revision i folketingsåret 1967-68, og at der til den tid er sket en ændring i folkepensioneringen, bl. a. at det i stk. 2 i paragraffen anførte folkepensionsmindstebeløb er bortfaldet.

Socialministeren (Bundvad): Jeg vil først sige udvalget tak for en enstemmig indstilling om forslagernes vedtagelse med de ændringsforslag, jeg har stillet. Det vil erindres, at første behandling viste forskellig opfattelse af visse af de ting, jeg har foreslået, men det har været muligt i udvalget ved en saglig drøftelse af tingene at arbejde sig frem til en helt enstemmig indstilling. Vi har jo særlig drøftet spørgsmålet om de private hjem kontra forslagets tanke om selvejende institutioner, og dér er vi mødtes ved tallet 12, d. v. s. at for så vidt der er under 12 patienter på et plejehjem, som har offentlig pension, så kan det oprettes som et fuldstændig privat hjem, men i samme øjeblik man overskrider denne grænse, så skal det være en selvejende institution. Jeg vil gerne sige, som også det ærede medlem hr. Niels Mørk sagde, at tallet 12 nok er for højt sat, men det har været, om jeg så må sige, prisen for at opnå den enstemmige

tilslutning, og jeg har lagt vægt på, at dette forslag kunne vedtages enstemmigt.

Det andet punkt, der har været en del diskussion om, har været spørgsmålet om tilsynet. Og dér vil jeg først gerne sige med det ærede medlem fru Clara Munck, at man skal ikke mistænke kommunerne for ikke at kunne løse denne tilsynsopgave, for det kan de. Alle vore kommunale institutioner af tilsvarende art har jo tilsyn fra kommunerne og særlig og i almindelighed af de sociale udvalg, og når vi nu fører det over på de selvejende institutioner eller private hjem af en hvis størrelse, er det givet, at vi roligt kan overlade det til kommunalbestyrelserne at udpege de repræsentanter, som skal være i tilsynsrådet. Det afgørende bliver, hvilken særlig opgave man giver tilsynet, og her har jeg ment det rigtigt, at vi for at imødegå den kritik, der ofte har været fremsat af private plejehjem, fik et folkevalgt tilsyn, som kan stå som garanti for, at forholdene er i orden.

Jeg vil gerne samtidig fremhæve, at det er nødvendigt, at vi får lægetilsynet på hjemmene bragt i forsvarlig orden, og jeg har da også givet udvalget tilsagn om, at jeg skal gå til indenrigsministeren og bede ham sørge for, at embedslægerne lever op til den opgave, de har med hensyn til tilsyn med plejehjemmene.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at det er et stort fremskridt, vi gør med denne lov. Vi må regne med, at det fremover bliver nødvendigt at påtage os omsorg for flere og flere ældre. Nogle kan blive hjemme, så vidt vilkårene tillader det, og dem kan vi støtte med hjemmehjælp. Derfor er det foreslået, og bliver forhåbentlig vedtaget, at hjemmehjælpen skal være en obligatorisk ordning i samtlige kommuner, hvad den ikke er nu. Det overraskede ved en undersøgelse, at der er 600 kommuner i dette land, som ikke har en hjemmehjælpsordning. Det får vi nu rettet, og derved giver vi flere ældre og invalider chance for at blive i deres normale omgivelser, så længe det er muligt for dem.

Dernæst tror jeg, at loven skaber forudsætning for en effektivisering af bygningen af plejehjem af en højere standard, end vi tidligere har kendt, dels med hensyn til bedre uddannet personale, dels med hensyn til bedre indretning af bygningerne